

LA galerna i el llamp, el torb i la tempesta,
sobre l'ample terror l'han combatut a ras.
—La flor de l'esperança, minúscula i tenaç,
color dels nostres somnis, únicament hi resta!—

Entre les runes, sobre els fogars extingits,
enlaira el seu perfum, secret com la pregària;
i pella poc a poc, viva mà solitària,
els quatre rastres dels cavallers maleïts...

Car tan profundament la seva arrel s'allarga
que floriria encara si aquesta terra amarga
un dia fos coberta d'una crosta de sal.

Però l'alè de Déu novament hi circula!
I, granant en silenci les espigues del mal,
ella traurà forment del jull i la cugula.